

*„Akik jöttek a hit útján, akik a remény útján botladozva jöttek,
jöttek, és kitartottak,
most megnyílt előttük egy széles, egy egyenes út,
a Szeretet útja tárult föl előttük, és mentek az Atyához, haza mentek.
Az útjuk a Mosolygás volt, a Gyermekek.
És kedvességet kedvességre halmozva megajándékozta őket a
bölcsséggel, a Szeretet ismeretével.
A szívükben minden léptükre dobogott az ének:
a Szeretet kedves, a Szeretet egyszerű, egyszerű az Isten,
és az Isten mosolygás, örök, és végtelen Béke,
és átölelte őket és az ölében hordozta,
ők is gyermekek lettek, egyszerűek, és mosolyogtak.”*

Urunk megjelenésének ünnepe

Iz 60,1-6
Ef 3,2-3a.5-6
Mt 2,1-12

Bölcsek jöttek napkeletről.

Jöttek bölcsen, keresték a Királyt.

Azért jöttek, hogy hódoljanak a Szeretetnek.

Mert hitték a Szeretetet.

Mert látták a csillagát.

Mert tudták, hogy megszületett a Király.

Bölcsek voltak, mert ismerték a Szeretet titkát,

tudták, hogy a Szeretet dicsőséges, és uralkodik mindenek felett,

tudták, hogy a Szeretet királya a királyoknak, és uraknak uralkodója.

Azért bölcsen eljöttek, hogy hódoljanak előtte.

Hittek benne.

Fölnéztek az égre, és látták, látták hitük szemével a Végtelenséget,

a Szeretet dicsőségét szemlélték.

Látták Istent, a Szeretet uralmát.

És az út hosszán, ha homályosan is, de megismerték a Szeretet másik arcát,

megismerték útjuk botladozó lépteiben,

annyi elesésben és annyi kesergésben,

amikor elvesztették a csillagot,

amikor tanácstalanok lettek, és nem tudták,

amikor megértették az éjszaka sötétjében, hogy önmagukat kell odaadniok,

hogy a szeretet az önfeláldozás.

És ebben, önmaguk szenvedéseinek tükrében megcsillant előttük

a fájdalmas Szeretete, a Férfiú, akit sebek borítanak be,

aki odaadja magát kereszten, és egészen eléggő áldozat lett.

Kitartottak a Szeretetben, állhatatosak voltak, mert reméltek benne.

A remény útját járták útjaik éjszakája során.

Bölcsek voltak.

Bölcsek, mert hitték a szeretet dicsőségét.

Tudták, hogy a Szeretet végtelen nagy tett,

erő az, és ellene semmi nem állhat.

Eljön, és lehelete elolvaszt sziklákat, mint viasz, szétfolynak előtte.

Olyan, mint emésztő tűz, és hegyeket mozgat meg.

Ilyen a Szeretet: dicsőséges és hatalmas.

Úr Ő, és Király királyok felett.

És a Szeretet - ezt is megsejtették -, a Szeretet önmagát emésztő Tűz,

odaadja önmagát áldozatul értünk,

mert a Szeretet úgy szeretett minket, hogy bűneikben lévén ellenségeiért feláldozta életét,

hogy halálában életet adjon a holtaknak.

Bölcsek voltak.

Járták a hit útját, és kitartottak a remény éjszakáiban.

De akkor, amikor beléptek a Házba - kicsiny hajlék volt –

amikor a Házba belépve leborultak,
amikor elővették kincses zsákjaikat, és odaadták, amit hoztak,
amikor megtalálták a Szeretetet, akkor tudták meg,
hogyan a Szeretet még másmilyen.

Ilyen, - hatalmas, és feláldozza önmagát,
és a szeretetnek van még egy, egy mélyebb, és minden titoknál mélyebb titka:
meglátták a Szeretetet szemekkel, és azt látták, hogy a Szeretet kedves.

Mosolygott rájuk a Gyermekek.

Gyermekek voltak a Szeretet, Gyermekek lettek az Isten.

A Végtelen egészen itt van, közel hozzánk.

És nem szólt, csak dadogó ajakkal, és törekeny mozdulattal áldotta meg őket,
és ez az áldás gyógyította meg az ő szívüket,

megszabadította minden félelemtől, megtudták, hogy az Úr Testvér lett,
és aki odaadta életét értük, már nem volt rettenet többet az arcára nézniök,
nézték a Szeretetet, úgy látták Őt színről színre,
ahogyan Ő van, ahogyan Ő van önmagában,
amiként Ő lakik a Szeretet Házában.

Az Atya ölében Kisdedet látták, és látták, hogy e mosolygó Béke a Szeretet.

Látták, látták szemekkel, hogy e mosolygó Béke az Isten.

És Isten, az ő Békéjük itt van, Testvérük lett, kedves hozzánk.

És akkor elindultak egy másik útra.

*Akik jöttek a hit útján, akik a remény útján botladozva jöttek,
jöttek, és kitartottak, most megnyílt előttük egy széles, egy egyenes út,
a Szeretet útja tárult föl előttük, és mentek az Atyához, haza mentek.*

Az útjuk a Mosolygás volt, a Gyermekek.

*És kedvességet kedvességre halmozva megajándékozta őket a bölcsességgel,
a Szeretet ismeretével.*

A szívükben minden léptükre dobogott az ének:

a Szeretet kedves, a Szeretet egyszerű, egyszerű az Isten,

és az Isten mosolygás, örök, és végtelen Béke,

és átölelte őket és az ölében hordozta,

ők is gyermekek lettek, egyszerűek, és mosolyogtak.

És hazamentek és kedvesek voltak mindenkire,

akikkel az úton találkoztak, azoknak köszöntöttek, mosolyogtak rájuk,

és akikhez bementek házba, azoknak kedvességet ajándékoztak,

békét, békességet hoztak, leültek, csak leültek a sírok mellé,

és tudták, hogy a szeretet csak egy könnycsepp:

sírokkal együtt elsírt sírás.

A szeretet önfeledt nevetés lett,

akikkel nevettek, azokkal együtt örvendeztek.

A szeretet a béke, a szeretet az egyszerű szívek egysége.

Ámen.